07/12/2023

Εσύ τι μάσκα φοράς; – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

ΕΣΥ ΤΙ ΜΑΣΚΑ ΦΟΡΑΣ;

π. Δημητρίου Μπόκου

Ο Χριστός θεραπεύει μια γυναίκα που για δέκα οκτώ χρόνια ήταν συγκύπτουσα, διπλωμένη στα δυο, χωρίς να μπορεί να σηκώσει το κεφάλι της και να δει κατά πρόσωπο άνθρωπο. Επειδή η θεραπεία έγινε Σάββατο, ο αρχισυνάγωγος αγανάκτησε, θεωρώντας ότι ο Χριστός παραβίασε την αργία του Σαββάτου που όριζε ο Μωσαϊκός νόμος. Ο Χριστός όμως δε δίστασε καθόλου να τον ονομάσει αμέσως υποκριτή (Κυριακή Ι΄ Λουκά).

Αυτό έγινε επειδή ο αρχισυνάγωγος, κάτω από τη φαινομενική του θεοσέβεια, έκρυβε τον φθόνο του για τον Χριστό και την προσπάθειά του να βρει κάποια

αφορμή να τον κατηγορήσει και να τον παρουσιάσει στα μάτια του λαού αναξιόπιστο διδάσκαλο, αμαρτωλό και παραβάτη του νόμου του Θεού. Και ενώ ο Χριστός αντιμετώπιζε γενικά με μεγάλη επιείκεια και ευσπλαχνία κάθε αμαρτωλό άνθρωπο, στην περίπτωση της υποκρισίας δείχνεται ιδιαίτερα αυστηρός. Ο λόγος του γίνεται πραγματικό μαστίγιο για τους υποκριτές.

Ο Θεός είναι η αλήθεια και απεχθάνεται ευθέως την προσποίηση, την ανειλικρίνεια, το ψεύδος. Δεν έχει πρόβλημα να συγχωρήσει τα χειρότερα αμαρτήματα, αρκεί να τα συναισθάνεται και να τα ομολογεί ο άνθρωπος. Αλλά γίνεται άτεγκτος και αδυσώπητος μπροστά στον υποκριτή, που άλλο είναι μέσα του και άλλο δείχνει προς τα έξω. Δεν ανέχεται επ' ουδενί το προσωπείο της διπλοπροσωπίας, σκίζει με βδελυγμία τη μάσκα της υποκρισίας. Αγκαλιάζει τον αμαρτωλό που μετανοεί, αλλά δεν έχει καμμία θέση κοντά του ο υποκριτής, ο ψεύτικος άνθρωπος.

Ιδιαίτερα υποκριτές υπήρξαν οι Φαρισαίοι της εποχής του Χριστού. Γι' αυτό και έκτοτε ο όρος φαρισαϊσμός ταυτίζεται με την υποκρισία. Ο Χριστός χρησιμοποίησε εξαιρετικά σκληρή γλώσσα γι' αυτούς. Τους μίλησε κυριολεκτικά έξω από τα δόντια, εξαπολύοντας τρομερά «ουαί» εναντίον τους. Τους παρομοίασε με τάφους κεκονιαμένους, οι οποίοι *«έξωθεν μεν φαίνονται ωραίοι»*, από μέσα όμως είναι γεμάτοι με νεκρά οστά και κάθε ακαθαρσία. Τους ονόμασε φίδια, *«γεννήματα εχιδνών»*. Ο υποκριτής είναι πράγματι απεχθής άνθρωπος. Κανένας δεν τον συμπαθεί. Λέει χαρακτηριστικά ο άγιος Παΐσιος: «Ένας αλήτης είναι καλύτερος από έναν υποκριτή Χριστιανό».

Αργά ή γρήγορα ο Θεός θα φανερώσει το πραγματικό πρόσωπο του υποκριτή. Αναφέρεται στο Γεροντικό με τις θαυμάσιες ιστορίες από τη ζωή των ασκητών, ότι ένας μοναχός από τη Θηβαΐδα της Αιγύπτου έλαβε από τον Θεό το χάρισμα να μπορεί να δίνει στον κάθε φτωχό, που ερχόταν για βοήθεια, ακριβώς όσα είχε ανάγκη. Μια φορά πήγε για βοήθεια μια γυναίκα που φορούσε παλιόρουχα. Βλέποντάς την φτωχειά, άπλωσε το χέρι του να πιάσει πολλά χρήματα, αλλά αυτό μαζεύτηκε και έπιασε λίγα μόνο κέρματα. Μετά ήρθε για βοήθεια μια καλοντυμένη και αυτός έβαλε το χέρι του για να πιάσει λίγα. Αλλά το χέρι του απλώθηκε ανεξήγητα και έπιασε πολλά λεφτά. Το γεγονός τον έβαλε σε απορία, οπότε ρωτώντας μετά γι' αυτές, έμαθε ότι η καλοντυμένη ήταν αρχόντισσα που ξέπεσε σε φτώχεια και φορούσε τα λίγα καλά ρούχα που της είχαν απομείνει. Η άλλη όμως φορούσε παλιά, όχι τόσο από ανάγκη, αλλά υποκρινόμενη τη φτωχειά, για να παίρνει πιο πολλά. Μα ο Θεός δεν γελιέται.
Ας βγάλουμε τις μάσκες μας λοιπόν.
Προτιμότερος μπροστά του ένας ειλικρινής αμαρτωλός, παρά ένας υποκριτής

άγγελος!

Καλή ευλογημένη εβδομάδα! Καλό Σαρανταήμερο!